

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਾਲਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ. ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਟੇਕ ਚੰਦ ਦੌਲ ਐਟ ਰਾਏ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3838.

29 ਅਪ੍ਰੈਲ 1971

ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1956 ਦਾ LXXIV)—ਸੈਕਸ਼ਨ 2(c), 2(j), 3, 4, 6, 8 ਅਤੇ 14—ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ (1369 ਦਾ XXVIII)-ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ 10—ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XLVI)—ਸੈਕਸ਼ਨ 5— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)— ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 258— ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਅਤੇ (2) ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ - ਅਜਿਹੀ ਗੋਦ ਲੈਣਾ—ਕੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਅਤੇ (2) ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਹੈ-ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ-ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੌਪਣਾ- ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ 10 , ਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ- ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਸੋਧ ਐਕਟ ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਅਜਿਹਾ ਵਿਤਕਰਾ— ਕੀ ਜਾਇਜ਼—ਬੋਲੇ ਹੋਏ ਕਪਾਹ ਦੀ ਹੇਸਸ਼ਨ ਅਤੇ ਬਾਰਦਾਨੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ —ਕੀ ਕਪਾਹ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 2(c), 2(j), 3, 4 ਅਤੇ 6 ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਅਪਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਫ਼ਦ ਦੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 8(1) ਅਤੇ (2) ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਨਾ ਚੈਂਜ ਕਰੋ। (Paras 26 and 35)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ

ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ, ਸੰਦਰਭਾਂ, ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦਾ ਉਹੀ ਤਰੀਕਾ ਪੀੜਤ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 25 © ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਰਜੇਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਉਪਚਾਰਕ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀਆਂ ਲਗਾਉਣਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 258 ਸੰਸਦ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਾਜ ਜਾਂ ਸਾਇਟ ਐਕਟ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਫ਼ਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 38 ਅਤੇ 39)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਓਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਨੁਭਾਗ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਵਰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲਿਆ। ਦੂਸਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਜਮਾਤਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਛੋਟੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਰਗੀਕਰਨ ਬਾਰੇ ਤਰਕ ਹੈ। ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਰਗੀਕਰਨ ਵਿਚਕਾਰ ਗਠਜੋੜ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 9 ਅਤੇ 10 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ।

(ਪਾਰਾ 42 ਅਤੇ 4)

ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਆਈਟਮ (ii) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਪਾਹ ਕਪਾਹ ਹੈ। ਬਾਲੇ ਹੋਏ ਕਪਾਹ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈਸੀਅਨ ਵਿੱਚ ਪੈਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰਡੈਂਡ ਦੁਆਰਾ ਕੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਪਾਹ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਹੈਸੀਅਨ ਅਤੇ ਬਾਰਦਾਨਾ ' ਤੇ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

M/S Tek Chand Daulat Rai v. The Excise and Taxation Officer
and others (Gopal Singh, J.)

ਹੋਬਲ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਬਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਦੁਆਰਾ 25 ਮਾਰਚ, 197C ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਡਬਲਯੂ. ਨੰ. 1969 ਦਾ 3321, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ (28 ਦਾ 1969) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨੁਕਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕੇਸ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ. ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1971 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਮਿਤੀ 1 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8(2) (ਏ), 8 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕੇਂਦਰੀ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ (2) (ਬੀ) ਅਤੇ 9(2) ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 8(2) (ਏ) ਅਤੇ 8(2) (ਬੀ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ «--ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਸੀਡੀ ਗਰਗ ਅਤੇ ਆਰ ਐਨ ਨਰੂਲਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

- (1) 1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3838.
- (2) 1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 317.
- (3) 1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 651.
- (4) 1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2092।
- (5) 1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2093.
- (6) 1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2300.
- (7) 1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2500.
- (8) 1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2918.
- (9) 1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 68.
- (10) 1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 543.
- (11) 1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1058।

- (12) 1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2466।
 (13) 1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2467।
 (14) 1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2468।
 (15) 1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2469।

(2) ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 3838 ਆਫ 1968 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫਰਮ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਟੈਕ ਚੰਦ ਦੌਲਤ ਰਾਏ ਵੱਲੋਂ ਅਸੈਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਪਾਹ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਡੀਲਰ' ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 'ਸਟੇਟ ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1967-68 ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ ਕਪਾਹ ਵੇਚੀ। ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ 1,93,47,324.61. ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼, ਮਿਤੀ 8 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸੇਲ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 5,71,562.00 ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਪਾਹ ਕਪਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਕਪਾਹ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੰਗਲ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਪਾਹ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਹੈਸੀਅਤ ਅਤੇ ਬਾਰਦਾਨਾ ਦੀ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗੰਢਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਸੀਅਤ ਅਤੇ ਬਾਰਦਾਨੇ 'ਤੇ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਸੀ' ਫਾਰਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗੰਢਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈਸੀਅਤ ਅਤੇ ਬਾਰਦਾਨੇ 'ਤੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ, ਜਿਸ ਲਈ 'ਸੀ' ਫੋਰਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) 10 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਯਾਦਦਾਲਾਵ ਲਕਸ਼ਮੀਨਰਸਿਮਹਿਅਨ ਸੇਟੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ (1), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਜੋ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(3)(ਏ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ' ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਦਾ ਕੋਰਸ ਜਾਂ

(1) (1965) 16 STC 231.

M/s. Tek Chand Daulat Rai v. The Excise and Taxation Officer
and others (Gopal Singh, J.)

ਵਣਜ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਪਾਹ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 19 ਦਸੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1969 ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 4, ਜੂਨ, 1969 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ 13 ਅਗਸਤ, 1969 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1969 ਦੇ ਨੰਬਰ XXVIII ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 'ਸੋਧ ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਤੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8(2) ਅਤੇ 9(2) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ 10 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਪੀ.ਸੀ. ਪੀਡਿਤ ਅਤੇ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਜੇਜੇ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਅੱਗੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 9(3) ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਹੈ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਮੈਸਰਜ਼ ਆਟੋ ਪਿਨ (ਭਾਰਤ) ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਤਨ ਲਾਈ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (3)।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਅੱਗੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1970 ਪੀ.ਬੀ. ;&iHr 333.

(3) 1969 ਦੇ CW 759 ਨੇ 11 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: -

ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਲਾਨੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ 'ਘੋਸ਼ਿਤ ਵਸਤਾਂ' ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

'ਟਰਨਓਵਰ' ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(j) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ 'ਟਰਨਓਵਰ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ। ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰ- ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ: -

ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ-

(a) ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ ; ਜਾਂ

(b) ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ ਹਨ: -

"(1) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ, ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, 'ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ, ਇਸ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

(1A) ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ (ਭਾਵੇਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰ 'ਤੇ) ਉਚਿਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਈ ਸੀ।

M/s. Tek Chand Daulat Rai v. The Excise and Taxation Officer
and others (Gopal Singh, J.)

(9) ਕੋਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਢੰਗ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

"(1) ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ, ਜੋ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, -

(a) ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲ ਵੇਚਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(b) ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਰਣਨ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਵੇਚਦਾ ਹੈ,

ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਟਰਨਓਵਰ ਦਾ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਟਰਨਓਵਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ -

(a) ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਚਿਤ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਦਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(b) ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਾਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਚਿਤ - ਪ੍ਰਾਇਟ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੇਬਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਜੋ ਵੀ ਉੱਚਾ ਹੈ;

ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਡੀਲਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੰਨਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(10) ਕੋਦਰੀ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

"(1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ੳ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਰਾਜ ਤੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ:

ਬਸਰਤੇ ਕਿ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਟੈਕਸ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦਾ (2) ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲਿਆ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ੳ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। (4) ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ।

- (2) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਉਚਿਤ ਰਾਜ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਸਮੇਤ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ, ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਟੈਕਸ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਅਜਿਹੀ ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ, ਅਪੀਲਾਂ, ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਹਵਾਲੇ, ਰਿਫੰਡ, ਜੁਰਮਾਨੇ, ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਗੁਪਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਇਲਾਜ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ:

ਬਸਰਤੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਮ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

- (11) ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦੋ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ

M/s. Tek Chand Daulat Rai v. The Excise and Taxation Officer
and others (Gopal Singh, J.)

ਐਕਟ. ਉਹ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਤੇ 10 ਹਨ। ਇਹ ਦੋ ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ ਹਨ: -

“ਸੈਕਸ਼ਨ 9. (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਉਗਰਾਹੀ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ, ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ 9 ਜੂਨ, 1969 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ, ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਨਾ ਹੀ ਵੈਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ, ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ। ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ-

- (a) ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ;
- (b) ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ
- (c) ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

(2) ਸ਼ੱਕਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-

fa) ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਉਗਰਾਹੀ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ।

“ਸੈਕਸ਼ਨ 10. (1) ਜਿਥੇ 10 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਅਤੇ 9 ਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੂਨ, 1969 ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਫਿਰ, ਧਾਰਾ 9 ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਡੀਲਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟਰਨਓਵਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪੈਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

- (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ।

(12) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 'ਡੀਲਰ' ਅਤੇ ਟਰਨਓਵਰ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ. ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

- (13) ਸੈਕਸ਼ਨ 2(d) 'ਡੀਲਰ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ: -

'ਡੀਲਰ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਵਪਾਰ ਦੇ ਆਮ ਦੌਰ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਵੇਚਦਾ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਮੁੱਖ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਉਕਤ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਥਾਨ ਉਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, 'ਡੀਲਰ' ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਮੁੜ-ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਥਾਨਕ ਮੈਨੇਜਰ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

- (14) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

"ਡਿਕਲੇਅਰਡ ਰੂਡਜ਼" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਐਲਾਨੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ, ਜੋ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ।"

M/s. Tek Chand Daulat Rai v. The Excise and Taxation Officer and others (Gopal Singh, J.)

(15) ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ।

(16) ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ ਹਨ: -

“(1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਛੇ ਨਈਂ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦਰਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਜੋ ਇਕ ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਦਸ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲਗਜ਼ਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੂਚਨਾ ਸਿੱਧੀ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1967 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(1-ਏ) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਪੜਾਅ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਡੀਲਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਡੀਲਰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(17) ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਐਕਟ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਗਈ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਡੀਲਰ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ

ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੂਤ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ।

(18) ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

- (1) ਸੰਸਦ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਅਤੇ (2) ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।
- (2) ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੌਪਣ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ।
- (3) ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1969 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ 10, ਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਡੀਲਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਧੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।
- (4) ਬੇਲਫ਼ ਕਪਾਹ ਕਪਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈਸੀਅਨ ਅਤੇ ਬਾਰਦਾਨੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਕਪਾਹ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਖਿੰਦ ਨੰ: 1.

(19) ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) 'ਤੇ ਚੋ-ਗੁਣਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਭੱਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 246 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

“(1) ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਸੰਘ ਸੂਚੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

M/s. Tek Chand Daulat Rai v. The Excise and Taxation Officer
and others (Gopal Singh, J.)

- (2) ਧਾਰਾ (3), ਸੰਸਦ ਅਤੇ, ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਵੀ, ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸਮਵਰਤੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ.
- (3) ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਸੂਚੀ.
- (4) ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਕੋਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"

(20) ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਜਾਂ: ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਅਖਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਦੀ ਖਰੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 92-A ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਆਰਟੀਕਲ 246 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਹੈ। ਧਾਰਾ 246 ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੇ ਲਿਟਸ II ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 54 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ I ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 92-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਖਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(j) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 'ਟਰਨਓਵਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਧਾਰਾ 2 (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 'ਡੀਲਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦਾ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹਦਾ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਪਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ।

(21) ਕੋਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 8(1) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਡੀਏਲਰ ਜੋ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਲ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਵੇਚਦਾ ਹੈ, ਵਰਣਨ ਦਾ ਸਮਾਨ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਕੋਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਦਰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਦਰ ਕੋਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੌਪਣ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(22) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ੳ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ, ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ' ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਦਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ। ਕਪਾਹ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੌਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ (ii) ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ੳ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤੀਜੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪੈਸੇ ਜਾਂ 3 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦਾ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ।

(23) ਕੋਂਦਰੀ [^]A.ct ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰੇਟ

ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ **10** ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਦਰ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ **10** ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਦਰ ਹੈ। ਤੋਂ ਵੱਧ, ਫਿਰ ਇਹ ਉੱਚੀ ਦਰ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਦਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ **6** ਫੀਸਦੀ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ **7** ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਾਲ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਲਗਜ਼ਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ **10** ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(24), ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਾਂ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ, ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **8** ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਪਾਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 'ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ', ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **14** ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਮਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ **14** ਵਿੱਚ ਕਪਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਲਾ, ਸੂਤੀ ਕੱਪੜੇ, ਸੂਤੀ ਧਾਗਾ, ਛਿੱਲ ਅਤੇ ਛਿੱਲ, ਲੋਹਾ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਟੀਲ, ਜੂਟ, ਤੇਲ ਬੀਜ, ਚੀਨੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ। ਵਸਤਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਖਪਤ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਜ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਰ-ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ. ਇਸੇ ਲਈ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪੈਦਲ ਅਤੇ ਸੈਨੇਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਤੋਂ ਰਾਜ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁਵਿਧਾਨਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਅਤੇ ਮੋਬਾਈਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੰਸਦ ਨੇ, ਮੁਨਾਸਬਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਫਾਰਮ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਦਰ ਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਥਾਨਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਟਿੱਡਰ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪਰ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **8** ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਗਏ 'ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ' ਲਈ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹੀ ਜੋ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **8** ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਇੱਕਸਾਰ ਦਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(25) ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਰਾਜ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਦਰ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇਕੱਲੀ ਦਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਲਚਕੀਲਾਪਣ, ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਦਰਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਦੀ ਸਮਾਨ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਵਿਧਾਨਕ ਸਿਆਣਪ ਦੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਵਜੋਂ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ

ਦੇ ਦੌਰਾਨ 'ਘੋਸ਼ਿਤ ਵਸਤਾਂ' ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ (ੲ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਅਨਮੋਲਵ ਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ। ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(26) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਾਲ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਹੈ, 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਕਿਸਮ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਦਰ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦਰ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਰ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਤਾਂ ਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ

M/s. Tek Chand Daulat Rai v. The Excise and Taxation Officer
and others (Gopal Singh, J.)

ਦੇ-ਗੁਣਾ. ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਧਾਰਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। 1 ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਧਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਉਪ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਲਗਜ਼ਰੀ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। (1) ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ, ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕੀ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਦਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੌਪਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ, ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8(2) (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4, ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੌਦ ਲੈਣਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

'ਡੀਲਰ' ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(j) ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ, 'ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ'। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵਿਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਕਦੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। - ਇਹ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਗ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਾਂ ਜਾਂ ਰਾਜ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8(2) ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਲੈਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਫ਼ਦ ਦੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(27) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ; ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; 1912; ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਫਜ਼ਲ ਅਲੀ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਬਹੁਮਤ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ (4) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਮੋਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਇਤਫਾਕਨ ਹੈ। ਸੋਧਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪਛਾਣ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(4) ਏਆਈਆਰ 1951 ਐਸ.ਸੀ. 332.

M/s. Tek Chand Daulat Rai v. The Excise and Taxation Officer
and others (Gopal Singh, J.)

ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਾਂ, **Xwish** ਇੱਥੇ 'ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਕਾਨੂੰਨ' ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਆਮ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਰੂਪ ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਹ ਅਟੱਲ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣੇ ਪਏ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਜਿਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਤਕਨੀਕੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਛੱਡਣਾ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣੂ ਹਨ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਸੁਧਾਰ ਦੀਆਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਐਕਟ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਲਿਆਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਚਕਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਗਿਆਤ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਡੈਲੀਗੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ, ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਅਸਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(28) , ਪੀਡਿੰਗ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਭਨੋਟ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ? ਪ੍ਰੋਬਲ (5)। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 6(1) ਅਤੇ (2) ਅਤੇ ਆਈਟਮ 33 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਾਇਰ; ਸੀਪੀ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 245 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਫ਼ਦ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੋਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **6(2)** ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: -

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ, ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ *** ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹੁਣ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ 'ਤੇ ਛੱਡਣਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਦਰਾਂ ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।"

(29) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੀ. ਸ਼ਾਮਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ (6), ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1965 ਦੇ ਨੰਬਰ X ਦੀ ਧਾਰਾ 2(1) ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1959 ਨੂੰ ਪੌਣੀ - ਚੇਰੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 1965 ਦੇ ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਐਕਟ ਨੰਬਰ X ਦੀ ਧਾਰਾ 1(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 (2) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੇਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਬਾ ਰਾਓ ਸੀਜੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ: -

"ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ 30, ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਕੋਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।"

(6) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1480।

(30) ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਪਚਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਾਂਡੀਚਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਂਡੀਚਰੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਧਾਏ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ।

(31) ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲੇ ਵਫਦ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੇਸਰਸ ਰਤਨ ਲਾਈ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਆਇ v. ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (7), ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸਕਿਤ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲੇ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਖੁਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਚੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਉਸ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਲੀਏ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਅਧਿਕਤਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।”

(32) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। •

(33) ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਰੋਸਾ ਥ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ? ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਐਨ ਕੇ ਨਟਰਾਜ ਮੁਦਲੀਆਰ (8)। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 301 ਅਤੇ 303 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਅੰਤਰ ਕੋਰਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ।

- (7) ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 1742
- (8) (1968) 22 ਐਸਟੀਸੀ 376.

M/s. Tek Chand Daulat Rai v. The Excise and Taxation Officer
and others (Gopal Singh, J.)

ਕੋਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 (2) ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(35) ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਪੀ.ਸੀ. ਪੀਡਿਤ ਅਤੇ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਤਨ ਲਾਈ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ (7) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਲਾਰਸਨ ਐਂਡ ਟੂਬਰੋ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਜੁਆਇੰਟ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (9) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2), (2-ਏ) ਅਤੇ (5) ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 301 ਅਤੇ 303 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੰਸਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਣਜ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਕੇ. ਨਟਰਾਜਾ ਮੁਦਲੀਆਰ (8) (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰੋਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੀ.ਸੀ ਪੀਡਿਤ ਅਤੇ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇਜੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(36) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਕੇਸ (4), ਪੀਡਿਤ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਭਨੋਟ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (5), ਮੈਸਰਜ਼ ਰਤਨ ਲਾਈ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। v. ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਵਿਚ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਕੇ. ਨਟਾਰਾ ਜਾ ਮੁਦਲੀਆਰ (8), ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ। ਕੋਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ - ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਖਿੱਦ ਨੰ. 2.

(37) ਕੋਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਕੋਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਉਪ ਭਾਗ (2), ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

(i) ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਟੇਟ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

(9) (1967) 20 ਐਸਟੀਸੀ 150.

ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹੀ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ii) ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਿਟਰਨ, ਮੁਲਾਂਕਣ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਕੇਂਦਰੀ ਟ੍ਰਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

(iff) ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਾਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ, ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਹਵਾਲਿਆਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਚਾਰਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(38) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਉਪਬੰਧ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਹੋਣਗੇ! ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨਾਂ, ਸੰਦਰਭਾਂ, ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦਾ ਉਹੀ ਤਰੀਕਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 258 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

"(2) ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਲਗਾਉਣ, ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ।

(39) ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਂਦਰੀ ਟ੍ਰਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (2) ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ

o। ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਰੀਮੇ ਡਾਇਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਡਿਊਟੀਆਂ ਲਗਾਉਣਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 258 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਮੰਡਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(40) ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 150 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਕਿ - ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਬਿਰਲਾ ਕਾਟਨ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਏ ਸਨ / (10), ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 150 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਜਾਂ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਜਾਂ ਵੇਰਵੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ

M/s.-Tek Chand Daulat Rai v. The Excise and Taxation Officer
and others (Gopal Singh, J.)

ਛੋਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸੱਤ ਜੱਜਾਂ ਵਾਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਫ਼ਦ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(41) ਹੁਣ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (2) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਾਇਰਾਂ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ *ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਆਟੋ ਪਿੰਨ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2)* (ਸੁਪਰਾ) ਉਪ-ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਮੈਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ *ਮੈਸਰਜ਼ ਆਟੋ ਪਿੰਨ ਦੇ ਕੇਸ (2)* ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਹੁਣ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦਾ ਉਪਾਅ

(42) ਅੱਗੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1969 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ 10, ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

(10) ਏਆਈਆਰ 1968 9.ਸੀ. 1232.

ਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹਨ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 9 ਜੂਨ, 1969, ਜਦੋਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਆਇਆ ਸੀ, ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਨਾ ਹੀ ਵੈਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। *ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਸਿਮਹੀਅਨ ਸੇਟੀ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ (1)* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਉਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਲਾਵ/ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਓਨੀ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ - ਪ੍ਰਤੀ ਸੇਕ ਇਸਦੀ ਰੀਟ੍ਰੋ ਪੈਕਟਿਵ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(43) ਸੈਕਸ਼ਨ! ਸੈਕਸ਼ਨ 3110 ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟਿਵ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ *ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। *v. ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਸਿਮਹੀਅਨ ਸੇਟੀ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ (1)*, 10 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਅਤੇ 9 ਜੂਨ, 1969 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਡੀਲਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀਲਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਡੀਲਰਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸੇਲ-ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਆਦ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ।

M/s. Tek Chand Daulat Rai v. The Excise and Taxation Officer
and others (Gopal Singh, J.)

ਨੇ ਉਕਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਡੀਲਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜੋ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਫੀਲਡ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਉਣਾ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, 10 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਤੋਂ 9 ਜੂਨ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। 1969, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਨੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਵਰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲਿਆ। ਦੂਸਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਜਮਾਤਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਛੋਟੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਰਗੀਕਰਨ ਬਾਰੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਟਾ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੈਸ਼ਰ ਬਨਾਮ ਯਾਦਲਮ ਲਕਸ਼ਮੀਨਰਸਿਮਹਿਅਨ ਸੇਟੀ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ (1) ਦੇ te, ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਦੇਣ ਦੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੂਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਰਗੀਕਰਨ ਵਿਚਕਾਰ ਗਠਜੋੜ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦੀ ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(44) 1970 ਦੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ ਨੰ. IX ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2, 5, 8 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਜੋਨਾਲਾ ਨਰਸਿਮਹਾਰਾਓ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। v. ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (11), ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਡੀਲਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਡੀਲਰਾਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਟੈਕਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਪਰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਕਾਰਨ ਉਹ ਵਸੂਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਉਹ 'ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਜੋ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿ ਡੀਲਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਛੋਟੇ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਬਿੰਦੂ ਨੰ: 4.

(45) ਆਖਰੀ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੇਲਫ਼ ਕਪਾਹ ਕਪਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈਸੀਅਨ ਅਤੇ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੀ ਪੈਕਿੰਗ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਕਪਾਹ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(46) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਹੈਸੀਅਨ ਅਤੇ ਬਾਰਦਾਨਾ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੇਲਫ਼ ਕਪਾਹ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਬਾਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਹੈਸੀਅਨ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਫੀਸਦੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ 'ਚ 'ਸੀ' ਫਾਰਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਹੈਸੀਅਨ 'ਤੇ 10 ਫੀਸਦੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ 'ਸੀ' ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੰਡ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਪਾਹ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(c) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ' ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਈਟਮ (ii) ਵਿੱਚ, 'ਕਪਾਹ' ਨੂੰ 'ਕਪਾਹ' ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 'ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਪਾਹ, ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਗੈਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਚਾਹੇ ਗਿੰਨਡ ਜਾਂ ਅਨਗਿਨਡ, ਬੈਲਡ, ਪ੍ਰੈਸ ਐਡ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਪਰ ਕਪਾਹ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਹਿੰਦ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਪਾਹ ਕਪਾਹ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੈਸੀਅਨ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਅਤੇ ਪੈਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰਦਾਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇਹ ਵੰਡਣ ਨਹੀਂ ਹੈ

(11) CA ਨੰਬਰ 2116 ਅਤੇ 1970 ਦੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1971 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ,
ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਮੂਰਬਲ ਬਨਾਮ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਜੈਨ, ਜੇ.)

ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੁਨਰ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ - ਹੈਸੀਅਨ ਅਤੇ ਬਾਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬੇਲਫ਼ ਕਪਾਹ ਦੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲਾ ਹੈਸੀਅਨ ਅਤੇ ਬਾਰਦਾਨਾ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੰਡ ਦੇ ਅਤੇ ਕਪਾਹ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਕਲੀਅਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਹੈਸੀਅਨ ਅਤੇ ਬਾਰਦਾਨੇ 'ਤੇ 10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੁਕਮ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈਸੀਅਨ ਅਤੇ ਬਾਰਦਾਨੇ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੰਡ ਦੇ 10 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

(47) 1968, 317, 651, 2092, 2093 ਦੇ 2300, 2500 ਅਤੇ 2918 ਦੇ 1969, 68, 543, 1GS69, 4627, 4627, 2300, 2500 ਅਤੇ 2918, 1968, 1968, 4627, 2300, 2500, ਅਤੇ 0 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ ਕੇ ਐਮ ਅਹਾਜ਼ਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ. ਉਲੀ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ., ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਜੇ. ਜੇ.

ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਮੁਰਬਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 732.

27 ਮਈ 1971

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (1894 ਦਾ 1)- ਸੈਕਸ਼ਨ 18(2)- ਸੀਮਾ ਐਕਟ { 1963 ਦਾ XXXVI)— ਧਾਰਾ 12 ਅਤੇ 29— ਧਾਰਾ 18(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ— ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨਾ — ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਕਾਪੀ—ਕੀ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ — ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ — ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 12(4), ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ,